

Castanii

Cârdei V. Mariana

Azi, castanii-s plini de floare, și afară este soare,
m-au atins câteva raze și chipul îmi luminează.
M-aș plimba dar n-am cu cine și singură îmi e bine
trag în piept aerul rece, e aproape ora zece.

M-aș plimba pe o alee, dar sunt singura femeie
și parcă nu-mi șade bine să mă plimb fără de tine.
Mai bine rezolv probleme și pornesc pe jos alene
cu o oră mai devreme, înspre Arcul de Triumf.

Mireasma castanilor, mă îndeamnă să-i privesc
sufletul să-mi încălzesc, ochii să-mi înveselesc.
Acum, totul este verde, iarba proaspătă și parcul
pun într-o lumină nouă barca ce animă lacul.

Despletite sălcii cată, în a lacului oglindă,
etalandu-și mătîșorii - primăvara s-o convingă
să scalde-n raze de soare boboceii rățișoarei,
ce trec în șir indian, legănandu-se pe un val.

Lalele, pline de rouă, s-au deschis discret spre soare,
în culori ce le arată în întreaga lor splendoare.
Liliacu-i tot o floare, alb și mov, o încântare
și un zumzet de albine dintre tufe vine.